

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/2000

z dnia 18 października 2022 r.

rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę [„Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” (GTS)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 3 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej opublikowano wniosek Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej („Zjednoczone Królestwo”) o rejestrację nazwy „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” jako gwarantowanej tradycyjnej specjalności (GTS) ⁽²⁾.
- (2) „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” to odmiana rzeżuchy uprawiana i zbierana w wodzie płynącej.
- (3) Wniosek został złożony w czasie, gdy Zjednoczone Królestwo było państwem członkowskim, a po opuszczeniu przez nie Unii Europejskiej stał się wnioskiem państwa trzeciego.
- (4) 5 lutego 2020 r. Komisja otrzymała od Niemiec zawiadomienie o sprzeciwie, obejmujące uzasadnione oświadczenie. Zawiadomienie o sprzeciwie przesłane przez Niemcy Komisja przekazała Zjednoczonemu Królestwu 21 lutego 2020 r.
- (5) Komisja rozpatrzyła sprzeciw przesłany przez Niemcy i uznała go za dopuszczalny. W sprzeciwie podniesiono, że wniosek o rejestrację nazwy nie spełnia warunków określonych w art. 18 ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012. Władze niemieckie uważają, że materiał roślinny może pochodzić zarówno ze środowiska naturalnego, jak i z uprawy. Tradycyjna metoda zbioru w środowisku naturalnym jest jednak sprzeczna ze specyfikacją, w której mowa jest o uprawie jako sposobie produkcji. Ponadto zwrócono uwagę, że roślina ta rośnie również w pobliżu płynącej wody, a nie tylko w wodzie, oraz że wbrew temu, co się twierdzi, w Niemczech miała miejsce pierwsza komercyjna produkcja rukwi wodnej. Ponadto opisana metoda uprawy nie odpowiada każdej metodzie uprawy rukwi wodnej. Niemcy są również zdania, że skład chemiczny surowca roślinnego tylko częściowo zależy od konkretnej metody uprawy. Ponadto Niemcy twierdzą, że określenie „rukiew wodna” odnosi się do powszechnie używanej nazwy tej rośliny, co można uznać za wskazówkę dotyczącą rodzajowości tej nazwy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 401 z 27.11.2019, s. 8.

- (6) Pismem z 3 kwietnia 2020 r. Komisja wezwała zainteresowane strony do podjęcia odpowiednich konsultacji w celu osiągnięcia porozumienia zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi.
- (7) Konsultacje między Zjednoczonym Królestwem a Niemcami zakończyły się 30 czerwca 2020 r. bez osiągnięcia porozumienia.
- (8) 25 lutego 2020 r. Komisja otrzymała zawiadomienie o sprzeciwie od niderlandzkiej spółki Koppert Cress B.V.
- (9) Zgodnie z art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes, mająca siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie członkowskim innym niż państwo, z którego pochodzi wniosek, może przedłożyć zawiadomienie o sprzeciwie jedynie w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, w celu umożliwienia temu państwu przedłożenia Komisji sprzeciwu, i nie może bezpośrednio przedłożyć sprzeciwu Komisji. Niderlandzka spółka Koppert Cress B.V. nie jest zatem uprawniona do bezpośredniego przedłożenia Komisji sprzeciwu. Sprzeciw niderlandzkiej spółki Koppert Cress B.V. uznaje się zatem za niedopuszczalny.
- (10) 26 lutego 2020 r. Komisja otrzymała zawiadomienie o sprzeciwie od Niderlandów. Zawiadomienie o sprzeciwie przesłane przez Niderlandy Komisja przekazała Zjednoczonemu Królestwu 5 marca 2020 r. 21 kwietnia 2020 r. Komisja otrzymała uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, czyli w wymaganym terminie.
- (11) Komisja rozpatrzyła sprzeciw przesłany przez Niderlandy i uznała go za dopuszczalny. W sprzeciwie podniesiono, że wniosek o rejestrację nazwy nie spełnia warunków określonych w art. 18 ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012. W odniesieniu do metody produkcji władze niderlandzkie uważają w szczególności, że w przypadku przyznania niniejszej GTS rukiew wodna wyprodukowana w inny sposób lub przy użyciu technik uprawy innych niż opisane we wniosku o rejestrację nie będzie mogła być wprowadzona do obrotu. Miałyby to bezpośredni wpływ na producentów, niezależnie od ich pochodzenia (Niderlandy lub inne państwa, w których uprawiana jest rukiew wodna).
- (12) Ponadto według strony zgłaszającej sprzeciw określenie „rukiew wodna” odnosi się do powszechnie używanej nazwy tej rośliny, co można uznać za wskazówkę dotyczącą rodzajowości tej nazwy. Strona ta wspomniała również, że rukiew może mieć różne rozmiary i sposoby pakowania oraz że specyfikacja jest jednocześnie bardzo szczegółowa i niejasna.
- (13) Pismem z 20 czerwca 2020 r. Komisja wezwała zainteresowane strony do podjęcia odpowiednich konsultacji w celu osiągnięcia porozumienia zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi.
- (14) Konsultacje między Zjednoczonym Królestwem a Niderlandami zakończyły się 28 września 2020 r. bez osiągnięcia porozumienia.
- (15) 26 lutego 2020 r. Komisja otrzymała zawiadomienie o sprzeciwie od Belgii. Zawiadomienie o sprzeciwie przesłane przez Belgię Komisja przekazała Zjednoczonemu Królestwu 5 marca 2020 r. 24 marca 2020 r. Komisja otrzymała uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, czyli w wymaganym terminie.
- (16) Komisja rozpatrzyła sprzeciw przesłany przez Belgię i uznała go za dopuszczalny. W sprzeciwie podniesiono, że wniosek Zjednoczonego Królestwa zagraża interesom sektora w Belgii, a wniosek o rejestrację nazwy nie spełnia warunków określonych w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012. W odniesieniu do metody produkcji władze belgijskie argumentują w szczególności, że produkt jest produkowany w celach handlowych na różne sposoby, bez szczególnych ograniczeń dotyczących metody produkcji. Belgia uważa, że opis wniosku jest zarówno bardzo szczegółowy, jak i dość niejasny i być może otwarty na dalszą interpretację – żadna z tych rzeczy nie jest pożądana, aby wprowadzić ją w odniesieniu do uprawy.
- (17) Pismem z 23 czerwca 2020 r. Komisja wezwała zainteresowane strony do podjęcia odpowiednich konsultacji w celu osiągnięcia porozumienia zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi.
- (18) Zjednoczone Królestwo i Belgia osiągnęły porozumienie, które zostało zgłoszone Komisji 28 września 2020 r., czyli w wymaganym terminie.

- (19) Zjednoczone Królestwo i Belgia stwierdziły, że ochrona określenia „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” (GTS) powinna zostać przyznana z pewnymi zmianami w specyfikacji produktu, w tym ze zmianami w opisie produktu w celu uwzględnienia różnic w wielkości zbieranego produktu, a także ze zmianami w opisie metody produkcji w celu uwzględnienia różnic w tradycyjnych typach koryt produkcyjnych, dopuszczenia lokalnych różnic w preferowanej gęstości nasadzeń oraz w sposobie wprowadzania zebranego produktu do obrotu, a także uproszczenia różnicy między rukwią wodną a rukwią uprawianą na gruntach.
- (20) Treść porozumienia zawartego między Zjednoczonym Królestwem a Belgią należy uwzględnić, gdyż jest ono zgodne z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 i przepisami Unii.
- (21) W wyniku porozumienia między Zjednoczonym Królestwem a Belgią wprowadzono nieznaczne zmiany w informacjach opublikowanych zgodnie z art. 50 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
- (22) Wnioskodawca twierdzi, że pomimo częściowo bezowocnych konsultacji, określenie „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” powinno być chronione, ponieważ spełnia wymogi dotyczące rejestracji GTS i odzwierciedla tradycję uprawy rukwi wodnej w wodzie płynącej. Ponadto wniosek popierają producenci z Belgii, Hiszpanii, Francji i Portugalii.
- (23) Komisja oceniła argumenty przedstawione w uzasadnionych oświadczeniach o sprzeciwie w świetle rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, uwzględniając wyniki konsultacji przeprowadzonych między wnioskodawcą a oponentami, i stwierdziła, że należy zarejestrować nazwy „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse”.
- (24) Podstawą sprzeciwów jest art. 21 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 18 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
- (25) W odniesieniu do niezgodności z warunkami określonymi w art. 21 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 strony zgłaszające sprzeciw wykazały potencjalną szkodę gospodarczą, jaką spowodowałoby zarejestrowanie nazwy „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse”, ponieważ identyczna nazwa jest używana w odniesieniu do podobnych produktów istniejących na rynku niemieckim, które nie są produkowane według tej samej metody produkcji.
- (26) W odniesieniu do niespełnienia warunków określonych w art. 18, zgodnie z art. 18 ust. 1 lit. a) i art. 18 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 nazwa „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” kwalifikuje się do zarejestrowania jako GTS, jeżeli wynika ze sposobu produkcji, przetwarzania lub składu odpowiadającego tradycyjnej praktyce w odniesieniu do tego produktu lub środka spożywczego, oraz może zostać zarejestrowana, jeżeli oznacza tradycyjny lub specyficzny charakter danego produktu. Ustalono, że nazwa ta jest od wieków używana do określenia tego konkretnego produktu i oznacza tradycyjny i specyficzny charakter produktu jako rośliny sadzonej, uprawianej i zbieranej w wodzie płynącej. Nazwa spełnia zatem wymogi określone w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012.
- (27) W odniesieniu do twierdzenia o rodzajowości rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 nie zawiera zakazu rejestracji nazw rodzajowych jako GTS. Art. 18 ust. 4 tego rozporządzenia wyłącza jednak możliwość zarejestrowania nazwy, jeżeli odnosi się ona jedynie do właściwości o charakterze ogólnym mających zastosowanie wobec szeregu produktów, lub do właściwości przewidzianych przez określone prawodawstwo unijne. Strony zgłaszające sprzeciw nie przedstawiły wystarczających dowodów na to, że nazwa, która ma być zarejestrowana, odnosi się do właściwości o charakterze ogólnym mających zastosowanie wobec szeregu produktów.
- (28) Podsumowując, nazwa proponowana do rejestracji spełnia wymogi dotyczące rejestracji jako GTS określone w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012. Wykazano jednak, że identyczna nazwa jest powszechnie stosowana na rynku niemieckim w odniesieniu do podobnych produktów, które nie są wytwarzane tą samą metodą produkcji przewidzianą w specyfikacji produktu.

- (29) Dlatego też zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, aby rozróżnić porównywalne produkty lub produkty mające tę samą nazwę co nazwa „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” lub nazwę podobną, nazwie tej, po jej zarejestrowaniu jako GTS, powinno zawsze towarzyszyć oświadczenie „wytworzono zgodnie z tradycją” państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, którego tradycja produkcji rukwi wodnej znajduje odzwierciedlenie w specyfikacji produktu. Państwami członkowskimi są: Belgia, Hiszpania, Francja, Niemcy i Portugalia. Państwem trzecim jest Zjednoczone Królestwo.
- (30) W związku z tym nazwa ta nie powinna być chroniona jako taka, lecz jedynie w połączeniu z oświadczeniem „wytworzono zgodnie z tradycją” – rozłącznie lub łącznie (lub) – Belgii, Hiszpanii, Francji, Niemców, Portugalii i Zjednoczonego Królestwa.
- (31) W szerszym zakresie nazwie „Watercress” powinno towarzyszyć oświadczenie „wytworzono zgodnie z tradycją Zjednoczonego Królestwa” lub „wytworzono zgodnie z tradycją Belgii” lub „wytworzono zgodnie z tradycją Hiszpanii” lub „wytworzono zgodnie z tradycją Francji” lub „wytworzono zgodnie z tradycją Niemców” lub „wytworzono zgodnie z tradycją Portugalii” lub „wytworzono zgodnie z tradycją”, po którym następują nazwy wszystkich lub niektórych z tych państw członkowskich lub nazwa państwa trzeciego.
- (32) Nazwie „Cresson de Fontaine” powinno towarzyszyć oświadczenie „produit selon la tradition de la France” lub „produit selon la tradition de la Belgique” lub „produit selon la tradition de l’Espagne” lub „produit selon la tradition des Pays Bas” lub „produit selon la tradition du Portugal” lub „produit selon la tradition du Royaume-Uni” lub „produit selon la tradition de”, po którym następują nazwy wszystkich lub niektórych z tych państw członkowskich lub nazwa państwa trzeciego.
- (33) Nazwie „Berros de Agua” powinno towarzyszyć oświadczenie „elaborado según la tradición de España” lub „elaborado según la tradición de Bélgica” lub „elaborado según la tradición de Francia” lub „elaborado según la tradición de los Países Bajos” lub „elaborado según la tradición de Portugal” lub „elaborado según la tradición del Reino Unido” lub „elaborado según la tradición de”, po którym następują nazwy wszystkich lub niektórych z tych państw członkowskich lub nazwa państwa trzeciego.
- (34) Nazwie „Agrião de Água” powinno towarzyszyć oświadczenie „produzido segundo a tradição de Portugal” lub „produzido segundo a tradição de Bélgica” lub „produzido segundo a tradição de Espanha” lub „produzido segundo a tradição de França” lub „produzido segundo a tradição dos Países Baixos” lub „produzido segundo a tradição de Reino Unido” lub „produzido segundo a tradição de”, po którym następują nazwy wszystkich lub niektórych z tych państw członkowskich lub nazwa państwa trzeciego.
- (35) Nazwie „Waterkers” powinno towarzyszyć oświadczenie „vervaardigd volgens de traditie van België” lub „vervaardigd volgens de traditie van Spanje” lub „vervaardigd volgens de traditie van Frankrijk” lub „vervaardigd volgens de traditie van Nederland” lub „vervaardigd volgens de traditie van Portugal” lub „vervaardigd volgens de traditie van Verenigd Koninkrijk” lub „vervaardigd volgens de traditie van”, po którym następują nazwy wszystkich lub niektórych z tych państw członkowskich lub nazwa państwa trzeciego.
- (36) Nazwie „Brunnenkresse” powinno towarzyszyć oświadczenie „hergestellt nach der Tradition Belgiens” lub „hergestellt nach der Tradition Spaniens” lub „hergestellt nach der Tradition Frankreichs” lub „hergestellt nach der Tradition der Niederlande” lub „hergestellt nach der Tradition Portugals” lub „hergestellt nach der Tradition Vereinigten Königreichs” lub „hergestellt nach der Tradition”, po którym następują nazwy wszystkich lub niektórych z tych państw członkowskich lub nazwa państwa trzeciego.
- (37) W związku z tym należy zezwolić na dalsze stosowanie nazwy „Watercress”, „Cresson de Fontaine”, „Berros de Agua”, „Agrião de Água”, „Waterkers”, „Brunnenkresse” w odniesieniu do produktów, które nie są zgodne ze specyfikacją produktu „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” „wytworzono zgodnie z tradycją” Belgii, Hiszpanii, Francji, Niemców, Portugalii i Zjednoczonego Królestwa, na terytorium Unii, pod warunkiem że przestrzegane są zasady i przepisy mające zastosowanie w jej porządku prawnym.
- (38) W związku z powyższym należy wpisać nazwę „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” do rejestru gwarantowanych tradycyjnych specjalności.

- (39) Skonsolidowana specyfikacja produktu zawierająca odniesienie do oświadczeń i nieznaczące zmiany w specyfikacji uzgodnione między Zjednoczonym Królestwem a Belgią powinna zostać opublikowana wyłącznie do celów informacyjnych.
- (40) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Polityki Jakości Produktów Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros De Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” (GTS) zostaje zarejestrowana.

Nazwa podana w akapicie pierwszym określa produkt należący do klasy 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone, zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.

Artykuł 2

W szerszym zakresie nazwie „Watercress” towarzyszy oświadczenie „wytworzono zgodnie z tradycją Zjednoczonego Królestwa” lub „wytworzono zgodnie z tradycją Belgii” lub „wytworzono zgodnie z tradycją Hiszpanii” lub „wytworzono zgodnie z tradycją Francji” lub „wytworzono zgodnie z tradycją Niderlandów” lub „wytworzono zgodnie z tradycją Portugalii” lub „wytworzono zgodnie z tradycją”, po którym następują nazwy wszystkich lub niektórych z tych państw członkowskich lub nazwa państwa trzeciego.

Nazwie „Cresson de Fontaine” towarzyszy oświadczenie „produit selon la tradition de la France” lub „produit selon la tradition de la Belgique” lub „produit selon la tradition de l’Espagne” lub „produit selon la tradition des Pays Bas” lub „produit selon la tradition du Portugal” lub „produit selon la tradition du Royaume-Uni” lub „produit selon la tradition de”, po którym następują nazwy wszystkich lub niektórych z tych państw członkowskich lub nazwa państwa trzeciego.

Nazwie „Berros de Agua” towarzyszy oświadczenie „elaborado según la tradición de España” lub „elaborado según la tradición de Bélgica” lub „elaborado según la tradición de Francia” lub „elaborado según la tradición de los Países Bajos” lub „elaborado según la tradición de Portugal” lub „elaborado según la tradición del Reino Unido” lub „elaborado según la tradición de”, po którym następują nazwy wszystkich lub niektórych z tych państw członkowskich lub nazwa państwa trzeciego.

Nazwie „Agrião de Água” towarzyszy oświadczenie „produzido segundo a tradição de Portugal” lub „produzido segundo a tradição de Bélgica” lub „produzido segundo a tradição de Espanha” lub „produzido segundo a tradição de França” lub „produzido segundo a tradição des Países Baixos” lub „produzido segundo a tradição de Reino Unido” lub „produzido segundo a tradição de”, po którym następują nazwy wszystkich lub niektórych z tych państw członkowskich lub nazwa państwa trzeciego.

Nazwie „Waterkers” towarzyszy oświadczenie „vervaardigd volgens de traditie van België” lub „vervaardigd volgens de traditie van Spanje” lub „vervaardigd volgens de traditie van Frankrijk” lub „vervaardigd volgens de traditie van Nederland” lub „vervaardigd volgens de traditie van Portugal” lub „vervaardigd volgens de traditie van Verenigd Koninkrijk” lub „vervaardigd volgens de traditie van”, po którym następują nazwy wszystkich lub niektórych z tych państw członkowskich lub nazwa państwa trzeciego.

Nazwie „Brunnenkresse” towarzyszy oświadczenie „hergestellt nach der Tradition Belgiens” lub „hergestellt nach der Tradition Spaniens” lub „hergestellt nach der Tradition Frankreichs” lub „hergestellt nach der Tradition der Niederlande” lub „hergestellt nach der Tradition Portugals” lub „hergestellt nach der Tradition Vereinigten Königreichs” lub „hergestellt nach der Tradition”, po którym następują nazwy wszystkich lub niektórych z tych państw członkowskich lub nazwa państwa trzeciego.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

Artykuł 3

Nazwa „Watercress”, „Cresson de Fontaine”, „Berros de Agua”, „Agrião de Água”, „Waterkers”, „Brunnenkresse” może być nadal stosowana w odniesieniu do produktów, które nie są zgodne ze specyfikacją produktu „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” „wytworzono zgodnie z tradycją” Belgii, Hiszpanii, Francji, Niderlandów, Portugalii i Zjednoczonego Królestwa, na terytorium Unii, pod warunkiem że przestrzegane są zasady i przepisy mające zastosowanie w jej porządku prawnym.

Artykuł 4

Skonsolidowana specyfikacja produktu znajduje się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 października 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

„WATERCRESS”/„CRESSON DE FONTAINE”/„BERROS DE AGUA”/„AGRIÃO DE ÁGUA”/„WATERKERS”/
„BRUNNENKRESSE”

Nr UE: TSG-GB-0062 – 6.12.2010

Zjednoczone Królestwo**1. Nazwa lub nazwy, które mają być zarejestrowane**

„Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse”

Nazwie tej towarzyszy oświadczenie „wytworzono zgodnie z tradycją Zjednoczonego Królestwa” lub „wytworzono zgodnie z tradycją Belgii” lub „wytworzono zgodnie z tradycją Hiszpanii” lub „wytworzono zgodnie z tradycją Francji” lub „wytworzono zgodnie z tradycją Niderlandów” lub „wytworzono zgodnie z tradycją Portugalii” lub „wytworzono zgodnie z tradycją”, po którym następują nazwy wszystkich lub niektórych z tych państw członkowskich lub nazwa państwa trzeciego.

2. Typ produktu

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża, świeże lub przetworzone

3. Podstawy do rejestracji**3.1. Czy produkt:**

- jest wynikiem sposobu produkcji lub przetwarzania odpowiadającego tradycyjnej praktyce w odniesieniu do tego produktu lub środka spożywczego, lub jego skład odpowiada takiej praktyce;
- jest wytwarzany z tradycyjnie stosowanych surowców lub składników.

„Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” na bazie nasion *Nasturtium officinale* to roślina uprawiana w wodzie płynącej tradycyjną metodą produkcji stosowaną od ponad 200 lat.

3.2. Czy nazwa:

- jest tradycyjnie stosowana w odniesieniu do konkretnego produktu;
- określa tradycyjny lub specyficzny charakter produktu.

Przez setki lat – jeszcze zanim, przeszło 200 lat temu, w Europie rozpoczęto produkcję komercyjną – nazwę „watercress” w Zjednoczonym Królestwie, „cresson de fontaine” we Francji, „berros de agua” w Hiszpanii, „agrião de água” w Portugalii, „waterkers” w Niderlandach i Belgii oraz „Brunnenkresse” w Niemczech stosowano w odniesieniu do tej szczególnej odmiany rzeżuchy uprawianej w wodzie płynącej. „Cress” to nazwa rośliny, a „water” to deskryptor.

4. Opis**4.1. Opis produktu, do którego odnosi się nazwa podana w pkt 1, w tym jego najważniejszych cech fizycznych, chemicznych, mikrobiologicznych lub organoleptycznych, świadczących o jego szczególnym charakterze (art. 7 ust. 2 przedmiotowego rozporządzenia)**

„Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” o nazwie botanicznej *Nasturtium officinale* to wodna lub wodno-lądowa roślina, która nadal rośnie dziko w strumieniach i źródłach w całej Europie, a także w wielu innych krajach na świecie o umiarkowanym klimacie. Roślina jest zakorzeniona w podłożu lub na brzegu strumienia lub źródła swoim systemem korzeniowym, dzięki czemu nie ulega wymywaniu. Niniejsza specyfikacja, która dotyczy wyłącznie produkcji komercyjnej, nie ma wpływu na zbiór i sprzedaż „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” z obszarów dzikich.

W produkcji komercyjnej odtwarza się po prostu sposób, w jaki roślina rośnie w środowisku naturalnym, wykorzystując składniki odżywcze pochodzące z przepływającej wody; to jest to, czego konsumenci oczekiwali i co rozumieliby pod pojęciem „watercress” – „water” jest podłożem uprawowym, a „cress” to nazwa rośliny.

W botanice funkcjonują następujące synonimy nazwy *Nasturtium officinale*: *Rorippa nasturtium-aquaticum*, *Nasturtium nasturtium-aquaticum* i *Sisymbrium nasturtium-aquaticum* L. Oddają one prawdziwy wodny charakter tej rośliny i sposób jej uprawy.

Produkt prezentowany klientom może różnić się całkowitą długością łodygi, wielkością liści oraz rodzajem prezentacji i opakowania.

Tradycyjnie uprawiane rośliny są zbierane w wodzie i charakteryzują się miękkimi, wyrażając zielonymi, wilgotnymi liśćmi o regularnym brzegu i owalnym kształcie. Łodygi są kruche i mają nieco jaśniejszą barwę, a u styku liści i łodygi mogą odchodzić korzenie boczne.

Właściwości mikrobiologiczne

Właściwości te wynikają ze środowiska, w którym roślina jest uprawiana – roślina uprawiana do celów komercyjnych w płynącej wodzie źródłanej lub otworach zawiera populację bakterii epifitycznych o dużej zawartości nieszkodliwych *Pseudomonad* sp. Roślinę uprawia się w wodzie płynącej o wysokiej jakości mikrobiologicznej.

Właściwości fizyczne

- Naprzemianległe liście pierzasto złożone składają się z 3–11 podłużnych lub owalnych, zaokrąglonych u góry, błyszczących listków o ciemnozielonej barwie i gładkich nieząbkowanych brzegach lub falistych ząbkowanych brzegach. Barwa zazwyczaj zielona (zapis heksadecymalny 008000) lub ciemnozielona (zapis heksadecymalny 006400).
- Łodygi płożą się lub pną, są soczyste lub mięsiste.
- Gładkie włókniste korzenie wychodzą wzdłuż całej zanurzonej w wodzie łodygi, głównie u nasady liści.
- Roślina wypuszcza białe, czteropłatkowe kwiaty o szerokości 3–5 mm występujące w gronach końcowych i w gronach wychodzących z kątów najwyżej położonych liści. Małe, białe-zielone kwiaty wyrastają w pęczkach. W naturalnym cyklu życia tych roślin kwiaty pojawiają się we wczesnych miesiącach letnich, kiedy to dzień osiąga niemal maksymalną długość.
- Dla porównania gorczycznik wiosenny z rodzaju *Barbarea Verna* wypuszcza z łodygi pojedyncze liście pierzastodzielne i w okresie kwitnienia wypuszcza żółte kwiaty.

Skład chemiczny

- „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” ma wysoką zawartość glukozynolanów i wykazuje wyjątkowo wysoką ekspresję glukozynolanu b-fenyloetylu wydzielającego izotiocyanian fenyloetylu (PEITC). PEITC jest wydzielane w czasie żucia i to właśnie temu związkowi roślina zawdzięcza charakterystyczny ostry smak. Z kolei charakterystyczny pieprzny smak roślina zawdzięcza zawartym w niej olejkom gorzycowym. Warunki skrajne wpływają na poziom zawartości PEITC w roślinie. Wystawianie rośliny na działanie niskich lub wysokich temperatur lub niedostarczanie wystarczającej ilości wody skutkuje zmianą poziomu wytwarzanego przez nią PEITC.

Właściwości organoleptyczne

Z badań porównawczych między „Watercress” a odmianą uprawianą na gruntach wynika, że w porównaniu z odmianą uprawianą na gruntach „Watercress” jest rośliną o ciemniejszej/intensywniejszej zieleni, znacznie bardziej pieprznym smaku i miększej w dotyku.

W 2009 r. przeprowadzono dalszą ocenę organoleptyczną, która pokazała, że rukiew wodna uprawiana na gruntach ma słabszy, mniej pieprzny smak. Pojawiły się również uwagi, że uwzględnione w próbkę rośliny uprawiane w wodzie miały ciemniejsze liście i były miększe w dotyku.

W obu profesjonalnie przeprowadzonych ocenach porównawczych dotyczących upraw w wodzie płynącej i upraw na gruntach zidentyfikowano różnice między tymi uprawami, przy czym – przy określaniu lepszego sposobu uprawy – „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” wskazano jako roślinę wykazującą lepsze właściwości organoleptyczne.

„Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” ma charakterystyczny gorzycowy posmak: pieprzny, ostry i lekko gorzki.

- 4.2. Opis metody wytwarzania produktu, do którego odnosi się nazwa podana w pkt 1, obowiązkowo stosowanej przez producenta, w tym, w stosownych przypadkach, charakteru i właściwości używanych surowców lub składników oraz metody przygotowywania produktu (art. 7 ust. 2 przedmiotowego rozporządzenia)

„Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” należy uprawiać w wodzie płynącej z wykorzystaniem nasion *Nasturtium officinale*. Nasiona można jednak siać na odpowiednim podłożu w zakładzie hodowli roślin, a siewki można przesadzać do koryt produkcyjnych.

Roślinę tę można uprawiać przez cały rok w specjalnie skonstruowanych korytach. Temperatura wody płynącej z naturalnych źródeł lub otworów wynosi zazwyczaj od 10 do 18 °C, co zapewnia uprawom ochronę przed gorącą i zimną pogodą.

Aby osiągnąć stosunkowo jednakowe i stałe poziomy PEITC (i tym samym stosunkowo jednakowy smak), warunki uprawy rośliny muszą być stałe i nie mogą być skrajne pod względem temperatury, dostaw wody i nawożenia. Idealnym sposobem na utrzymanie stałej temperatury jest uprawianie roślin w wodzie, gdyż w ten sposób można zapewnić stałą obecność wody płynącej przez cały cykl życia rośliny, a woda płynąca schładza uprawy w dni gorące i ociepla je w dni chłodne.

Zaopatrzenie w wodę

Tradycyjnie woda pochodzi z głębinowych, bogatych w minerały źródeł naturalnych lub otworów, woda wypływa naturalnie albo jest pompowana, przy czym dopuszcza się również inne źródła o odpowiednio wysokiej jakości mikrobiologicznej (docelowo brak zawartości *E. coli*, tolerancja 100cfu/100 ml, docelowo brak bakterii *Listeria monocytogenes*, tolerancja 100cfu/100 ml, brak salmonelli, brak STEC) oraz brak zanieczyszczeń powierzchniowych wody. Jakość wody musi być odpowiednia do produkcji minimalnie przetworzonej żywności, tj. żywności zdanej do spożycia bez gotowania.

Struktura koryta

Położenie koryt produkcyjnych zazwyczaj zależy od źródła wody i jej ujścia. Koryta produkcyjne mają nieprzepuszczalne boki i ewentualnie są umiejscowione na terenie nachylonym w stosunku do miejsca wpływania wody oraz w sposób uniemożliwiający przedostawanie się wód powierzchniowych lub wód opadowych. Tradycyjnie wodę wprowadza się do poszczególnych koryt i reguluje za pomocą zaworów, kranów lub zwykłych otworów we wlotowej ścianie nośnej. Bardziej nowoczesne systemy rolnicze są konstruowane w sposób umożliwiający stosowanie zautomatyzowanych systemów zaopatrzenia ze źródeł wody oraz zapewnienie określonej temperatury, zaopatrzenie w wodę i nawozy. Powierzchnia koryt różni się w zależności od lokalizacji i regionu. Nie wolno dopuścić do przedostania się wód powierzchniowych lub odpływowych do koryt. W okolicy nie mogą występować tereny błotniste, które mogłyby stanowić siedliska ślimaków z rodziny żródlarkowatych.

Metody produkcji

Nową uprawę należy rozpocząć z nasion, aby zapobiec namnażaniu się wirusów, z których niektóre przenoszone są przez nasiona. Nasiona sieje się bezpośrednio w podłożu albo powszechniej w kompoście, lub substracie, w zakładzie hodowli roślin, a roślina uprawiana jest do etapu pojawienia się pierwszego właściwego liścia (do wysokości około 3–5 cm). Prowadzenie uprawy wczesnoletniej wymaga rozpoczynania nowych upraw z nasion, aby uniknąć naturalnego okresu kwitnienia występującego o tej porze roku. W innych miesiącach produkt można uprawiać z odrostów w procesie umożliwiającym odtwarzanie zebranych upraw w nowe uprawy. Wielu producentów produkuje własne nasiona, dopuszczając do kwitnienia części upraw i sadząc nasiona, niemniej nasiona można uzyskiwać od przedsiębiorstw nasiennych.

Siew bezpośredni odbywa się ręcznie lub z wykorzystaniem maszyn w korytach produkcyjnych, podobnie siewki produkowane na obszarach hodowli roślin mogą być sadzone ręcznie lub maszynowo, aby osiągnąć odpowiednie zagęszczenie, dzięki któremu podłoże koryta jest wilgotne i bogate w składniki pokarmowe, co umożliwia wczesne wypuszczanie korzeni i zakorzenienie.

Umożliwia się zatem przepływ wody bogatej w składniki pokarmowe na podłożu, i w ten sposób uprawy zyskują niezbędne minerały i pierwiastki śladowe, które są im niezbędne do wzrostu; następnie wraz ze wzrostem roślin zwiększa się przepływ wody, aby odpowiadał on zapotrzebowaniu roślin.

Do uzupełnienia składników pokarmowych pochodzących z wody i podłoża można wykorzystywać standardowe nawozy ogrodnicze o dużej zawartości fosforu, które stosuje się odpowiednio do potrzeb danej uprawy.

Uprawy muszą odbywać się w wodzie płynącej, chociaż rośliny mogą ukorzenieć się na brzegach. Rukiew uprawiana gruntowo z nasion *Lepidium sativum* jest w całości uprawiana na glebie i różni się od uprawianej w wodzie odmiany „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros De Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse”.

Zbiory

„Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros De Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” jest zbierana do sprzedaży z korzeniami lub podłożem lub bez nich i sprzedawana w stanie umyтым lub nieumyтым. Łodygi produktu sprzedawanego w kiściach zwykle są pozbawione liści i korzeni na odcinku 5–6 cm oraz połączone razem gumką lub sznurkiem, ponad którymi znajdują się liście o długości 2–5 cm. Mogą jednak występować różnice w sposobie wprowadzania produktu do obrotu, zarówno jeśli chodzi o sam produkt (luźne liście, rozety, z korzeniami lub podłożem lub bez), jak i o opakowanie.

4.3. Opis najważniejszych elementów decydujących o tradycyjnym charakterze produktu (art. 7 ust. 2 przedmiotowego rozporządzenia)

Tradycyjny charakter „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” wynika ze stosowanej metody produkcji i od tysięcy lat wiąże się z uprawą w wodzie płynącej; z historycznego punktu widzenia rośliny te zawsze kojarzono z uprawami wodnymi, a ich morfologia i smak nie uległy zmianie na skutek doboru i hodowli. Obecnie nie różnią się wyglądem od roślin przedstawionych na ilustracjach z czasów Cesarstwa Rzymskiego.

Według zapisów Hipokrates – twórca współczesnej medycyny – jako miejsce utworzenia pierwszego na świecie szpitala wybrał wyspę Kos, blisko strumienia odpowiedniego do uprawy tej rośliny, którą uważał za podstawowy element leczenia pacjentów. Rzymianie również prowadzili uprawę „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” w wodzie płynącej.

Nicholas Culpeper w książce pt. „Complete Herbal” z 1653 r. opisuje rukiew wodną jako roślinę „rosnącą w płynących wodach potoków”.

Pierwsze zapisy dotyczące uprawy „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros De Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” miały miejsce w Niemczech w połowie XVIII wieku, natomiast na początku XIX wieku roślina ta była szeroko uprawiana w czystych, wolno płynących strumieniach południowej Anglii. Ta metoda produkcji komercyjnej zasadniczo nie zmieniła się, mimo że metoda uprawy „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” w wodzie płynącej sięga czasów Cesarstwa Rzymskiego. W 1866 r. Adophle Chatin, opisując produkcję tej rośliny we Francji, napisał „rowy te służyły do uprawy Fountain Cresson na ogromną skalę, od wielu lat bazującej na źródłach wody”.

Pod koniec XIX w. uprawy „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” stanowiły istotne źródło zatrudnienia i dochodów, a rośliny te były dostarczane do głównych konurbacji w całej północnej Europie. Przykładowo w Zjednoczonym Królestwie przedłużono linię kolejową do Alresford w hrabstwie Hampshire, aby dostarczać 30 ton produktu tygodniowo na rynki w Londynie. Przywrócona kolej parowa nadal znana jest obecnie pod nazwą „The Watercress Line”.

Istnieje szereg materiałów filmowych z lat 30. XX wieku, na których widać rosnące w wodzie płynącej rośliny „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse”.

Niezależnie od regionu tradycyjna uprawa „Watercress”/„Cresson de Fontaine”/„Berros de Agua”/„Agrião de Água”/„Waterkers”/„Brunnenkresse” musi odbywać się w wodzie płynącej. Czyste wody źródlane wydobywające się z warstw podziemnych zawierają wszystkie minerały potrzebne do wzrostu rośliny, chociaż zazwyczaj brakuje fosforu. W północnej Europie fosfor był dostępny w postaci żużlu zasadowego, produktu ubocznego tradycyjnego procesu produkcji stali, który jest nawozem fosforowym o spowolnionym uwalnianiu. Przez niemal 200 lat roślina ta była uprawiana w czystej wodzie źródlanej, a do podłoża dodawano żużel zasadowy, który dostarczał nawozu fosforowego i pierwiastków śladowych, których nie dostarczała woda płynąca. Obecnie proces wytwarzania stali zmienił się, a żużel zasadowy nie jest już dostępny. Zamiast niego obecnie stosuje się komercyjne nawozy fosforowe o spowolnionym uwalnianiu.

Rośliny są tradycyjnie uprawiane w wodzie płynącej i charakteryzują się miękkimi, średnio zielonymi, wilgotnymi liśćmi o owalnym kształcie. Łodygi są kruche, a u styku liści i łodygi mogą odchodzić korzenie boczne. Rośliny mają charakterystyczny gorczycowy posmak: pieprzny, ostry i lekko gorzki.